

Port Artur.

V Port Arturu se pripravljajo Rusi na zadnji obupni napad. Japonci streljajo baje že neprenehoma dva tedna s težkimi topovi v trdnjavo. Razstrelili so že zalogo smodnika v zrak in so poškodovali več ladij v luki. Tako poročajo japonski listi, ki pravijo, da je položaj posadke obupen. Či je le res?

Politični ogled.

Državni zbor bo imel prvo sejo, kakor poročajo z Dunaja, 17. novembra. Novi finančni minister dr. Kozel bo predložil proračun za leto 1905, katerega je še izdelal Böhm Bawerk. Pri tej priliki bo dr. Kozel tudi razvil svoje finančne načrte. Zbornici bo vlada tudi kratko po otvoritvi predložila načrt o posojilu za vojaške svrhe. Glavna skrb vlade bo omogočiti parlamentarno rešitev proračuna za l. 1905.

Naši novi ministri. V zadnji številki smo na kratko naznaili novoimenovane ministre. S prva je naj bolj presenetilo Nemce, da je zopet imenovan češki minister. Kakor se je pa zdaj zvedelo, je to zahteval cesar sam in ministrski predsednik Körber je moral dati čeravno nerad Čehom ministra. Novi češki minister dr. Anton vitez Randa je rojen v Bistrici na Češkem ter je prekoračil 8. jul. t. l. 70. leto. Randa, ki je pristal staročeske stranke, se prišteva med najboljše juriste in učenjake. Bil je več let profesor na vseučilišču in je ud mnogih znanstvenih društev. Za svoje priznane izvrstno delovanje kot profesor in kot ud gosposke zbornice, kateri pripada od l. 1881, ko je dobil plemstvo, je dobil red žel. krone 3. razr., častni znak za umetnost in znanstvo ter je postal dvorni svetnik. — Novi poljedeljski minister Ferdinand grof Buquoy je rojen Dunajčan. Star je 48. let. Njegov brat je predsednik zveze veleposelnikov v češkem dež. zboru. Posebno marljivo je deloval v deželnem kulturnem svetu. — Za finančnega ministra je imenovan judom prijazen dr. Mansuet Kozel. Rojen je v Galiciji ter dovršil 50. leto svoje starosti. Njegova mati je bila judinja in njegova sestra je oženjena z judovskim poslancem dr. Mengerjem. Bil je dvorni svetnik v trgovskem ministerstvu in nekaj časa ravnatelj poštnega hranilnišnega urada. Kako je ta človek prišel iz trgovskega ministerstva v finančno kot finančni minister, je skoro nerazumljivo. Seveda judom prijazen je in ti morajo imeti v ministerstvu svojega prijatelja. Tudi je velik prijatelj ministrskega predsednika Körberja. Vse to ga je potegnilo na ministrski stolec.

Istrski deželni zbor. Dne 25. m. m. se je predstavil novi tržaški namestnik knez Hohenlohe istrskemu deželnemu zboru. Govoril je italijanski in slovenski. V slovenskem delu svojega govora je zatrdil, da mu bo v posebno skrb, da se bo državna uprava vsikdar gibala v mejah zakona, tako da bo vsakdo brez razlike narodnosti dobival svoje pravo, ki mu gre po načelu: vsem jednake pravice. Ako bodo tem namestnikovim besedam sledila tudi slična dejanja, potem se izogne novi namestnik gotovo vsem pritožbam od strani primorskih Slovanov, ki niso nikdar zahtevali drugega od vlade in njenih oblastij, nego strogo izvrševanje zakonov in pa jednakopravnosti. (V našem deželnem zboru se še dosedaj štajerski namestnik grof Clary ni povzpelo do te enakopravnosti, da bi govoril katere besede slovenski. Njegovo načelo torej ni: Vsem jednake pravice.) V tej seji je tudi deželni zbor soglasno sklenil povabiti tozadevna ministrstva, naj bi se izdal zakon, po katerem bi bilo napravljjanje umetnih vin popolnoma prepovedano in prodaja pol-vin pa dovoljena le pod gotovimi pogoji.

Kaj se godi na Balkanu. Novi nemiri so bili na meji med Črnogoro in Turčijo. Dne 14. m. m. je bil na Mokri Planini boj med Rugovezi in Črnogorci, ki je trajal nekaj ur. Izgube niso znane. Turki v Vranešu so hoteli ravno na ta dan napasti pravoslavno

prebivalstvo v Baricah. A prebivalstvo je izvedelo, kaj nameravajo Turki in brzojavno aaznanilo sultanu. Sultan je takoj odredil varnostne odredbe in tako je bil preprečen napad. Dne 15. m. m. so Rugovezi in kot basibozuki preoblečeni turški vojaki pri stražnici Kahora zavratno napadli Črnogorce. Nastal je večurni boj, o katerega izidu pa ni poročil.

Dopisi.

Sv. Marjeta pri Ptuj. (Izjava). Podpisani občinski predstojniki župnije Sv. Marjeta nite Ptuj izjavljamo izrečno in z lastnoročnimi podpisi, da nas ni nihče nikdar peljal v farovž, ter nas nihče ni tamkaj napajal v te namen, da bi potem pritožbo podpisali. Izjavljamo pa tudi, da ni nobeden izmed nas našemu gospodu nadučitelju nekaj debelih povedal, ter nato odšel. Vse, kar torej nesramni dopisnik v 222. števil. »Slov. Naroda« o nas in zgoraj omenjenem gospodu kvasi, je grda laž in mi podpisani občinski predstojniki imenujemo pisca dotičnega članka v »Slov. Narodu« ničvrednega lažnjivca, kateremu bi le svetovali, naj pometa rajši pred svojim pragom, kjer ima itak dovolj blata in nesnage, našega velečastitega gospoda župnika, gospoda nadučitelja in nas občinske predstojnike pa naj v miru pusti, sicer bi mu znalo to nesramno pisarjenje ob priliki zelo škodovati. Sv. Marjeta, dne 25. oktobra 1904. — Občinski predstojniki: Franc Savec m. p., Vid Donaj m. p., Anton Valenko m. p., Alojz Pignar m. p., V. Prelog m. p.

Bratonečica. (Naš Bračkanec.) Naj tudi mi nekoliko povemo o zadnjih volitvah, dne 20. sept. Vsi možje — možje pravim, so glasovali za deželnega poslanca gospoda dr. M. Ploja in smo s 106 timi glasovi prekosili vse sosedne občane. Ne čudite pa se, če vam povem, da imamo v občini tudi moža, ki je nam nasprotnega mišljenja. To je gospod pod svojim klobukom, krčmar Kaučič, ki je pri volitvah hotel nam nasprotno agitirati. Ker pa kot edini Bračkanec ni upal osebno na volišče, je napravil le friško figo — za Vračka. Kako more biti tak človek sovražnik slovenskega jezika, ki je rojen Slovenec, ima še živo slovensko mater, tega ne razumem. Obžalujemo Vas, in sicer ne toliko zaradi Vaše agitacije, ker nam niste storili nobene škode, pomilujemo Vas zaradi tega, ker je nekdo rekel, da imajo Vračkijanci in Štajercijanci 7000 metrov daljše — nosove. Velike skrbi in sitnostni boste imeli z njim. Če bode potrebno, bomo nekoliko krepkeje potipali po tistih sedem tisoč metrov dolgih...

Sv. Duh na Stari gori. (Kaj je z okrajno cesto?) Skoro leto dni je minulo, odkar se govori med Duhovčani, terbegovske in galuške občine, da bi zidali okrajno cesto od ljutomerske ceste v Drakovcih naprej skozi Terbegovce, Kutince, Borošak in Smolince do okrajne ceste, ki pelje od Sv. Andraža na Ptuj. Nova šola pri Sv. Duhu je gotova, ali zakaj? Zato, ker so vas k temu prisilile pristojne oblasti zaradi velikega števila otrok. Ali tukaj pa, ker vas nihče ne sili, pa torej nikakor ne morete začeti zidati te za vas prekoristne in silno potrebne ceste?

Res človek se mora čuditi, da s to važno zadevo tako dolgo odlašate. Kako izgleda zdaj v jeseni ta cesta skozi terbegovsko, galuško in smolinsko občino, to je nad vse žalostno spričevalo za te občine. Živina se muči in kolje do kolena po globokem blatu, kakor v močvirju. Ne verjamem, da bi se pri taki priložnosti vozniku na taki cesti, če ima tudi kamenito srce, svoja živina ne smilila.

Letos, ko nam je drevje še precej obrodilo, kako so težko vozili ta edini pridelek na železnice in kako malo kupcev je prišlo v te občine, ker imajo tako slabo cestno zvezo z drugim svetom. Najlepši dokaz, kako potrebna

je tem občinam okrajna cesta, je slučaj, da so letos nazadnje kupci jabolke plačevali pri Sv. Juriju na lepi cesti za 24 gl. štartinski sod, v občini Smolinci pa 20 gl., torej 4 gl. ceneje.

Vsak si tedaj lahko sam preračuni, koliko bi lahko več dobil za sadje, ako bi se ne zbal kupci zaradi prevelikega blata iti v omenjeno občino. In ravno, kakor se sliši, v smolinski občini se najdejo še ljudje, ki branijo, da bi se delala ta okrajna cesta. Gotovo pa je dokazana stvar, da je ta občina okrajne ceste med gori omenjenimi občinami najbolj potrebna; dočim se namreč prvih dveh občin okrajna cesta vsaj kje daleč na robu dotika, se smoliske občine celo izogne, tako, da je včasih vsled velikega blata skoro popolnoma ločena od drugega sveta.

Da bi baje prejšnji gospod župan R. bil tudi proti tej življenski potrebi smolinske občine, pa skoro ne moremo verjeti, ker je on vsled svojih izkušenj gotovo prepričan, kaka dobrota bi bila taka cesta za smolinsko občino. Tudi taki mali propiri, kje naj gre nova cesta ali spodaj po vasi ali v Slavšini, se mi zdijo vsaj nepotrebni, če ne naravnost smešni. Dozdaj je vsaki celo uro ali še dalje gazil in mučil živino po blatu, prej ko je prišel na okrajno cesto; zdaj pa hoče vsaki imeti naenkrat okrajno cesto do svojega zelnika ali pa sploh nobene. Gotovo je pa, da se težki voz lažje vozi s hriba v dolino na okrajno cesto, kakor pa narobe. Povsem opravičena bi bila torej želja, da bi peljala nova okrajna cesta po vasi v dolini.

Silno vas, občinske odbore omenjenih treh občin, torej opominjamo, da prosite vašo okrajno zastopa, naj vam pripomoreta z podporo za moste in kanale, da si začnete zidati to cesto. Saj tudi vaše tri občine plačujejo okrajne doklade za okrajne ceste v celem kraju. Nikakor si ne morem misliti, da bi vam to prošnja odrekla, bodisi gornjeradgonjski ali sentlenarski okrajni zastop, saj vendar niso te tri občine kakor pastorki v svojih okrajih. Pastorki dobivajo včasih od mačehe vsaj drobtinice, ali te občine še doslej niti tako majhnih podpor niso dobile od svojih okrajnih zastopov.

Občani teh treh občin, pomislite, da bi si s tem ne poboljšali samo svojega bednega stanja, ampak tudi vaših potomcev, ki bi še enkrat občudovali in hvalili delavnost svojih prednikov. — Duhovčan.

Iz Velenja. Kakor znano, že v našem trgu dolgo, dolgo let živi tukajšnji poštar Goll. Nevemo sicer, kako more c. kr. poštno ravnateljstvo v kraju, kjer prebivajo, razun peščico nemškutarjev-kričačev, izključno samo Slovenci, nastaviti poštarja, kateri o slovenskem jeziku nima ne duha ne sluha! In temu poštarju se je posrečilo spraviti svojega mlajšega sina in starejšo hčerko v službo c. kr. pošte in sicer v krajih, kateri so popolnoma slovenski. Čudno se nam res zdi, da tem ljudem tako dobro diši slovenski kruhek, kajti sinček, kateri je sedaj nastavljen na slovenski Dobrni, še svoječasno o slovensčini sploh nič slišati ni hotel ter miroljubnih Slovencev ni maral. Zakaj se mu le ni dopalo med nemškimi »kmeti« gori na Gornjem Štajerskem? Hčerka pa, katera je baje sedaj kot poštna upraviteljica nastavljena v narodnem trgu Žalcu, se je večkrat izrazila: »Bos, die bindische Sproch ist a Bauernsproch.« No, ako se ti ne dopade tu na slovenskih tleh, pa pojdi v nemški raj! Slavno c. kr. poštno ravnateljstvo, kako to, da se po slovenskih pokrajinah nastavlja ali slovensčine nezmožni poštarji ozir. poštne upraviteljice ali pa strastni nemškutarji? Mi protestiramo proti temu, mi ne potrebujemo takih ljudi!

Dobrna pri Celju. (Nemčurka predržnost). Seme, katero so tako pridno sejali različni nemškutarski rogovileži na Dobrni, že rodi svoj sad. Ne samo taki, katerim se že pristna nemška (?) kri bojevitito pretaka po žilah, ampak tudi taki, kateri še svojo slovensko kri prestvarjajo v nemško (!), stopajo zmagovito — po noči v temi —

na cesto, da rešujejo nemški narod na Dobrni, s tuljenjem in hajljanjem. Kakor so jih različni nemčurski privandanci učili tako pa znajo: »Haj! in Sieg, Slovence na strik« razlegalo se je zadnji teden po Dobrni in to s tako silo in vnemo, da je marsikdo mislil, sedaj in sedaj bo kak Slovenec zacapljal s kakega drevesa. Ker si pa slovenski Dobrnčani sami radi nočejo devati nemčurskih »strikov« okoli vratu, ostalo je samo pri po-božni želji mlečnokoznega nemčurčka. Tokrat so nemčurski kolovodje dobrih poslali par fantalinov razgrajati in izivati. Najbrž jim je zmanjkalo denarja za pivo, zakaj odrasli »Nemci« (?) potrebujejo vsakokrat cel sodček, za mlajše smrkoline pa zadostuje par požirkov, da dobijo potrebno ljubezen do nemške (?) domovine in nemškega (?) jezika. Da se pred takim žabjim kvakanjem ni vstrašil noben zajec, je razumljivo, pač pa smo občudovali slovensko potrpečljivost, katera mirno prenaša vsako nemčursko izživljanje, čeravno ima potem v zahvalo obrekovanje in škodo. Res je sicer, da so nastavljeni in plačani posebni ljudje po našem cesarstvu, da skrbijo za mir, a ne svetovali bi zopet nemčurskim nezrelim mladeničem, da bi se enkrat poskušali grešiti na naše miroljubje. Čeravno še imajo mokro za ušesi, razvita so jim gotovo že tako, da bo kje prijeti. Naj jim bo to v prijazno svarilo!

Vse drugo lice pa dobi stvar, če omenimo grožnjo, katera je padla enemu imed nemčurskih razgrajev iz njegovih umaza nih ust. Slišalo se je namreč: »Če komu ni kaj prav, bom pa streljal!« Tako torej! Poprej je bil v navadi »krigl« in kol, sedaj bo prišel v rabo morebiti tudi smodnik in svinec. Hvala lepa za odkritosrčnost! Mislimo sicer, da bomo nemčurske bataljone slišali streljati bolj proti koncu tedna, a vendar bi opozorili gotove kroge na pobalinsko in surovo obnašanje dobrnske raztrgane nemškutarije, zakaj znana je navada naših nasprotnikov, da so nazadnje vsega krivi — Slovenci. Že sedaj odklanjamo vsako odgovornost za posledice, a pri takem izživljanju naj ostane miren, kdor — more.

Iz Vidma. (Volitve za občinski odbor) so se vršile v soboto, dne 29. okt. Drugi razred je volil same Slovence, tretji razred 3 Slovence in 3 Štajercijance; v prvem razredu so zastopane razne stranke. V tretjem razredu je razsodil žreb na korist kandidatom Štajercijancev. To si naj zapomnijo tisti tako imenovani Slovenci, ki so djali pred volitvijo: »Vsaj na mojem glasu ni nič lažje.« V tretjem razredu se je volitve udeleževalo okoli 180 volilcev. Žalibog je veliko naših mož, posebno iz sosednih občin, ki imajo svoje gorice v Videmski občini, izostalo, na katere smo se trdno zanašali, ker so nam obljubili, da pridejo. — Sicer bo stranka Štajercijancev vložila ugovor proti postavnosti cele volitve. Dobro; nam je tudi prav. Zna-biti so bojo takrat zdramili naši sosede.

Iz Sofije 20. oktobra. (25letnica učiteljskega delovanja v Bolgariji) je praznoval naš rojak gospod prof. Anton Bezenšek dne 9. in 10. oktobra v Sofiji na jako slovesen način. Dne 9. oktobra se je odprl v bolgarski prestolnici II. stenografski kongres po samem ministru narodne posvete g. dr. Šišmanovu. Ta je porabil to priliko, da je pohvalil plodonosno delovanje g. prof. Bezenškega kot učitelja in stenografa tekom 25 let v Bolgariji, slavil ga je kot skromnega učenjaka ter ga imenoval apostolja Gabelsbergerjeve umetnosti na slavjanskem jugu, kateri si je posebno za Bolgarijo pridobil velikih zaslug. Izročil mu je pozdrav samega kneza ter visoki red za nauke in umetnost, katerega mu je isti blagovolil ob tej svečanosti podeliti. Dekoriranje se je vršilo v navzočnosti prestolnega župana, predsednika najvišjega sodbenega dvora, okrajnega glavarja, rektorja in profesorjev vseučilišč, ravnatelj in profesorjev gimnazij, ter stotine dijakov našega slavljence. Bil je to svečan trenutek, kateri je dobil še poseben pomen

valed drugih odlikovanj, katera so došla g. prof. Bezenšku iz drugih dežel: slavnostni kralj. stenografski zavod v Draždanih imenoval ga je častnim članom, ter mu izročil po predsedniku kongresa krasno izdelano diplomo. Belgradsko stenografsko društvo imenovalo ga je tudi častnim članom, kar je naznanil pri isti priliki sam predsednik istega društva Jovan Milovanović, osnovatelj srbske stenografije, kateri je prišel zajedno z 12 odličnimi srbskimi stenografi (odvetniki, pisatelji in učitelji) osebno čestitat k 25 letnici. Bolgarsko stenografsko društvo ga je bilo že poprej imenovalo častnim članom, a izročilo mu je pri tej svečanosti dragoceno umetniško darilo v imenu vseh bolgarskih stenografov — slavljenčevih učencev. G. minister-predsednik Sava Gruic je izročil slavljencu svoje čestitke po g. konzulu D. Bodiju. A kar je posebno imenitno, prišlo je prvo Belgrajsko pevsko društvo, (katero je slavilo lani že svojo 50-letnico) s svojim krasnim mešanim zborom k tej svečanosti v Sofijo, da čestita prof. Bezenšku kot predsedniku prvega bolgarskega pevskega društva k njegovej 25-letnici. Pri slavnostnem koncertu v »Slavjanskej Besedi« pelo je večinoma slovenske pesni, in to s tako dovršenostjo, da se je izbrano občinstvo čudilo. Nekateri časniki so pisali, da tako ubranega, milega in dovršenega petja v Sofiji še ni bilo slišati, a ga menda še dolgo ne bode. Navzoči minister prosvete je občudoval to petje ter ob enem izrazil željo, da bi rad slišal večkrat krasne slovenske pesni ter da naj bi prišlo kedaj slovensko društvo v Sofijo. — Slavljencu je došlo mnogo brsojavnih in pismenih čestitk iz slovenskih in drugih dežel.

Razprave stenografskega kongresa so trajale kakor cela slavnost dva dni. One bodo zajedno z opisom 25-letnice natisnjene v posebnem jubilejnim Zborniku, katerega izda društvo »Brzopis« v Sofiji.

G. Bezenšek deluje že 20 let kot profesor gimnazije v Plovdivu. A ker se je ta slavnost vršila v Sofiji, za to bo dne 12. novembra še druga slavnost v Plovdivu s sodelovanjem bolgarskega pevskega društva. Te slavnosti se udeleži učiteljski zbor moške in ženske gimnazije v Plovdivu, tamošnji mestjani in mnogo bivših dijakov slavljenčevih iz raznih mest južne Bolgarije, od katerih so nekateri zdaj že v visokih službah vojaških in civilnih.

Pri tej priliki so bratje Bolgari v istini pokazali veliko čast našemu rojaku, a zasvedočili so s tem ne samo čut prilicnosti nego še v večji meri — bratsko ljubezen.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Osebnosti. Za deželno sodnega svetnika je imenovan sodnijski tajnik v Mariboru Ivan Stepischnegg in prestavljen v Celovec; za sodnijskega tajnika je imenovan sodni pristav dr. Karol Kočevar v Mariboru; prestavljeni so sodni pristavi: dr. Anton Torggler iz Ptuj v Maribor, dr. Jurij Račič iz Konjic v Ptuj. — Odvetniški koncipijent gosp. dr. Vladimir Serneec vstopi s 1. novembrom v pisarno g. dr. Karola Slanca v Novem mestu, odvetniški koncipijent g. dr. Milan Gorisek vstopi v pisarno g. dr. J. Leščnika v Št. Lenartu. V pisarno g. dr. Fr. Rosine v Mariboru vstopi odvetniški koncipijent gospod Ivan Trstenjak, v pisarno gospoda dr. Ivana Glaserja pa gospod dr. J. Reich.

Mladeniški shod bo dne 20. novembra v Šmartnem pri Slovenjgradcu.

S šole. Izvolitev g. nadučitelja J. Mešičkega v Sevnici za zastopnika učiteljstva v sevniskem okraju se je potrdila. Kot nadučitelj je nastavljen g. Anton Hren v Središču, za učitelja je imenovana učiteljska suplentinja Mara Osenjak v Majšpergu.

Učiteljsko službo pri Sv. Juriju ob Ščavnici je dobila gđe. Ema Zenkovič od Sv. Boltenka pri Središču. Za učitelja glasbe na c. kr. učiteljsku v Mariboru je nastavljen za šolsko leto 1904/5 g. Henrik Družovič, dosedaj učitelj na okoljski šoli v Ptuj. Imenovani gospod je dovršil pred leti na Dunaju z izvrstnim uspehom državni izpit za glasbo.

S pošte. Poštni nadoficijal Avgust pl. Lehman v Mariboru je imenovan za poštne kontrolorja. Za poštne opravilatelja na Pragerskem je imenovan Karol Schön in na Ptuj Janez Gruneis.

Mariborske porotne obravnave se pričnejo dne 14. t. m. Pred porotnike pridejo: Florijan Zabav iz Kostivnice zaradi posilstva, rop, ponesrečenja in tatvine, Alojzij Marčič iz Rogoznice, Franc Pivec iz Leitersberga zaradi uboja. Obravnava proti morilcu Majcenu še ni razpisana. Tudi Segula in »Štajerčev« pesnik Muršec še ne prideta na vrsto.

Mariborske novice. V noči od 28. na 29. t. m. je umrla gospa Lujiza Boc, soproga davčnega oficijala g. Josipa Boka. Pogreb se je vršil v nedeljo popol. N. v m. p. — V tržaskih ulicah se je ponesrečil dne 27. oktobra hlapec g. Kiffmana Anton Weiss. Padel je raz voz ter se na glavi tako močno poškodoval, da so ga morali prepeljati v bolnišnico. Prestrašeni konji so dirjali naprej. Na dravskem mostu se je še le posrečilo, ustaviti konja. — Trgovcu z delikatesami Švabu je bilo ukradeno dne 25. okt. iz stanovanja v Tegetthoffovi ulici št. 33 novo Puch-kolo. Kdor ga pripelje nazaj, dobi 20 K nagrade. — V petek, dne 28. m. mes. so se splašili konji kočijaža Franca Gselman ter dirjali čez Zofijni trg, kjer so povozili pivovarniškega hlapca Karola Marko, ki je zadobil na nogi poškodba. Ponesrečenega so prepe-ljali v njegovo stanovanje.

Umrli je v Rečički vasi v Sav. dol. tovarnar dr. Karol Jožef Bayer v 57. letu. — Umrli je dne 29. oktob. župan v Lem-bahu pri Mariboru g. Ivan Robič v 69. letu svoje starosti. —

Uspesobljenostni izpiti za učitelje se bodo začeli na takajšnjem c. kr. učiteljsku dne 7. novembra. Predsedoval bo dež. šolski nadzornik g. Peter Končnik.

Novice iz Št. Petra pod Mariborom. Dne 3. t. m. se je blagoslovilo novo šolsko poslopje. — Naš župan g. Al. Velebil je že dalje časa jako hudo bolan. Želimo, da bi kmalo ozdravel! — Zadnje deževje je naredilo mnogo škode, ker je povzročilo mnogo plavov. Letina je v vsakem oziru slaba. — Brajna soba »Gospod. in izobraž. društva »Skala« se je preselila iz farovža v staro šolo, kjer je prej stanoval učitelj g. Pavlin, ki je prestavljen k Sv. Jakubu v Slov. gor. Slišimo, da bo društvo kmalu priredilo veselico. Vsi se tega že zelo veselimo ter bomo prisli v velikem številu. — »Štajerc« se pri nas vedno na skrivnem klati, dobro da vemo, kje je!

Vprašanje na visoko c. kr. namestništvo v Gradcu. Občinska volitev za občino Pacinje vršila se je uže 21. marcija t. l.; vložili so se ugovori zoper isto volitev ter se je ta zadeva tudi že zdavnaj obravnavala pri c. kr. okrajnem glavarstvu. Sam predstojnik je že sedemkrat za rešitev te volitve uradno povpraševal ter odvrnilo se je, češ, vse leži v Gradcu. Volilci občine Pacinje torej uljudno vprašajo, kaj je vzrok, da se ta zadeva tako dolgo ne reši?

Ornig „renegat.“ Pri razpravi v dežel-nem zboru je zaklical neki poslanec ptujskemu Ornigu, ko je ta govoril, besedo »renegat.« Ornig je to besedo mirno v šep vtaknil, ne da bi na to kaj odgovoril.

Ptujski župan Ornig je sezidal parno pralnico. S člankom zdaj vabita oba ptujski lističa, da bi nosili ljudje tja svoje umazano perilo. In zakaj je sezidal Ornig to pralnico? Šaljivec nam zatrjuje, ker so ga slovenske pe-